1. [illegible]

ויאמר אליהם שמעו־נא החלום הזה אשר
חלמתי: והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה
קמה אלמתי וגם־נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוין
לאלמתי:

[illegible]

וילכו אחיו לרעות את־צאן אביהם בשכם: ויאמר
ישראל אל־יוסף הלוא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך
יד אליהם ויאמר לו הנני: ויאמר לו לך־נא ראה את־שלום
אחיך ואת־שלום הצאן והשבני דבר וישלחהו מעמק חברון
טו ויבא שכמה: וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו
טז האיש לאמר מה־תבקש: ויאמר את־אחי אנכי מבקש
יז הגידה־נא לי איפה הם רעים: ויאמר האיש נסעו מזה כי
שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם
יח בדתן: ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו
יט אתו להמיתו: ויאמרו איש אל־אחיו הנה בעל החלמות
כ הלזה בא: ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הברות
כא ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה־יהיו חלמתיו: וישמע
כב ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו נפש: ויאמר אלהם ׀
ראובן אל־תשפכו־דם השליכו אתו אל־הבור הזה אשר
במדבר ויד אל־תשלחו־בו למען הציל אתו מידם להשיבו
אל־אביו:

2. [illegible]

ד ה תורה צוה־לנו משה מורשה קהלת יעקב: ויהי בישרון מלך
ו בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: יחי ראובן ואל־ימת
ז ויהי מתיו מספר: וזאת ליהודה ויאמר שמע
יהוה קול יהודה ואל־עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו
תהיה:
ח וללוי אמר תמיך ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה
ט תריבהו על־מי מריבה: האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת־
אחיו לא הכיר ואת־בנו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך
י ינצרו: יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה
יא באפך וכליל על־מזבחך: ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה
מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן־יקומון:

3. [illegible]

א בשנת שתים לדריוש המלך בחדש הששי ביום אחד לחדש
היה דבר־יהוה ביד־חגי הנביא אל־זרבבל בן־שאלתיאל פחת
ב יהודה ואל־יהושע בן־יהוצדק הכהן הגדול לאמר: כה אמר
יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת־בא עת־בית
ג יהוה להבנות: ויהי דבר־יהוה ביד־חגי הנביא
ד לאמר: העת לכם אתם לשבת בבתיכם ספונים והבית הזה
ה חרב: ועתה כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על־דרכיכם:

[illegible]

יד ויער יהוה את־רוח זרבבל בן־שלתיאל פחת יהודה
ואת־רוח יהושע בן־יהוצדק הכהן הגדול ואת־רוח כל
שארית העם ויבאו ויעשו מלאכה בבית־יהוה צבאות
אלהיהם:

[illegible]

אמר־נא אל־זרבבל
בן־שלתיאל פחת יהודה ואל־יהושע בן־יהוצדק הכהן הגדול
ג ואל־שארית העם לאמר: מי בכם הנשאר אשר ראה את־
הבית הזה בכבודו הראשון ומה אתם ראים אתו עתה הלוא
ד כמהו כאין בעיניכם: ועתה חזק זרבבל ׀ נאם־יהוה וחזק
יהושע בן־יהוצדק הכהן הגדול וחזק כל־עם הארץ נאם־
ה יהוה ועשו כי־אני אתכם נאם יהוה צבאות: את־הדבר אשר
כרתי אתכם בצאתכם ממצרים ורוחי עמדת בתוככם אל־
תיראו:

[illegible]

לי הכסף ולי הזהב נאם יהוה צבאות: גדול יהיה כבוד
הבית הזה האחרון מן־הראשון אמר יהוה צבאות ובמקום
הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות:

4. [illegible]

(יב) לרעות את
צאן. נקוד על את, שלא הלכו ו אלא לרעות את עצמן
(ב"ר פד יג): (יג) הנני. לשון ענוה וזריזות ד (תנחומא
וירא פכ"ב), נזדרז למצות אביו ואף על פי שהיה יודע
באחיו ששונאין אותו (ב"ר שם): (יד) מעמק חברון.
והלא חברון ה בהר, שנאמר ויעלו בנגב ויבא עד חברון
(במדבר יג כב) אלא מעצה עמוקה של אותו צדיק הקבור
בחברון, לקיים מה שנאמר לאברהם בין הבתרים (לעיל טו
יג) כי גר יהיה זרעך (ב"ר שם סוטה יא.): ויבא
שכמה. מקום מוכן לפורענות, ו שם קלקלו השבטים,
שם ענו את דינה, שם נחלקה מלכות בית דוד, שנאמר
(דברי הימים ב י א) וילך רחבעם שכמה (תנחומא וישב ב):
(טו) וימצאהו איש. זה ז גבריאל שנאמר (דניאל ט כא)
והאיש גבריאל (תנחומא שם): (יז) נסעו מזה. הסיעו
עצמן ח מן האחוה:

5. [illegible]

אמר רבי אחא בשעה
שהצדיקים יושבים שלוה ומבקשים לישב בשלוה בעוה"ז
השטן בא ומקטרג. אמר לא דיין שהוא מתוקן להם לעוה"ב
אלא שהם מבקשים לישב בשלוה בעוה"ז. תדע לך שהוא
כן. יעקב אבינו ע"י שבקש לישב בשלוה בעוה"ז נזדווג לו
שטנו של יוסף. "וישב יעקב (שם נ') לא שלותי ולא שקטתי.
לא שלותי מעשו. ולא שקטתי מלבן. ולא נחתי מדינה. ויבא
רגז "בא עלי רגזו של יוסף:

6. [illegible]

- ויהי בעת ההיא. ר' שמואל בר נחמן פתח (ירמיה פ"ט) כי
אנכי ידעתי את המחשבות. שבטים היו עסוקים
במכירתו של יוסף. ויוסף היה עסוק בשקו ובתעניתו. ראובן
היה עסוק בשקו ובתעניתו. ויעקב היה עסוק בשקו ובתעניתו.
ויהודה היה עסוק ליקח לו אשה. והקב"ה היה עוסק בורא
אורו של מלך המשיח. ויהי בעת ההיא וירד יהודה. (ישעיה
ס"ו) "בטרם תחיל ילדה. קודם שלא נולד משעבד הראשון
נולד גואל האחרון:

7. [illegible]

מאי חנוכה דתנו
רבנן 'בכ"ה בכסליו יומי דחנוכה תמניא
אינון דלא למספד בהון(נ)ודלא להתענות בהון
שכשנכנסו יוונים להיכל טמאו °כל השמנים, שבהיכל וכשגברה מלכות
בית חשמונאי ונצחום בדקו ולא מצאו אלא פך אחד של שמן שהיה
מונח בחותמו של כהן גדול ולא היה בו אלא להדליק יום אחד נעשה
בו נס והדליקו ממנו שמונה ימים לשנה אחרת קבעום ועשאום ימים טובים
בהלל והודאה.*

8. [illegible]

*אמר רב כהנא דריש רב נתן בר מניומי משמיה דרבי תנחום
נר "של חנוכה שהניחה למעלה מכ' אמה
פסולה כסוכה וכמבוי: ואמר *רב כהנא
דרש רב נתן בר מניומי משמיה דרב תנחום
"מאי דכתיב °והבור רק אין בו מים ממשמע
שנא' והבור רק איני יודע שאין בו מים אלא
מה ת"ל אין בו מים מים אין בו אבל נחשים
ועקרבים יש בו:

9. [illegible]

א ב הודו ליהוה כי־טוב כי לעולם חסדו: יאמר־נא ישראל כי
ג ד לעולם חסדו: יאמרו־נא בית־אהרן כי לעולם חסדו: יאמרו־
ה נא יראי יהוה כי לעולם חסדו: מן־המצר קראתי יה ענני
ו ז במרחב יה: יהוה לי לא אירא מה־יעשה לי אדם: יהוה לי
ח בעזרי ואני אראה בשנאי: טוב לחסות ביהוה מבטח באדם:
ט טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים: כל־גוים סבבוני בשם
יא יהוה כי אמילם: סבוני גם־סבבוני בשם יהוה כי אמילם:
יב יג סבוני כדברים דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם: דחה
יד דחיתני לנפל ויהוה עזרני: עזי וזמרת יה ויהי־לי לישועה:
טו טז קול ׀ רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל: ימין
יז יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל: לא־אמות כי־אחיה ואספר
יח יט מעשי יה: יסר יסרני יה ולמות לא נתנני: פתחו־לי שערי־
כ צדק אבא־בם אודה יה: זה־השער ליהוה צדיקים יבאו בו:
כא כב אודך כי עניתני ותהי־לי לישועה: אבן מאסו הבונים היתה
כג כד לראש פנה: מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו: זה־
כה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו: אנא יהוה הושיעה נא
כו אנא יהוה הצליחה נא: ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית
כז יהוה: אל ׀ יהוה ויאר לנו אסרו־חג בעבתים עד־קרנות
כח כט המזבח: אלי אתה ואודך אלהי ארוממך: הודו ליהוה כי־
טוב כי לעולם חסדו:

10. סוטה דף י', ע"א-ב', על יוסף.

רב חנין בר ביזנא א"ר שמעון חסידא יוסף שקדש ש"ש בסתר זכה והוסיפו
לו אות אחת משמו של הקב"ה דכתיב "עדות ביהוסף שמו (ג) יהודה שקדש

11. הרמב"ם פרק ד' הלכה יד'

יד הָיָה לְפָנָיו נֵר בֵּיתוֹ וְנֵר חֲנֻכָּה, אוֹ נֵר בֵּיתוֹ וְקִדּוּשׁ הַיּוֹם--נֵר
בֵּיתוֹ קוֹדֵם, מִשּׁוּם שְׁלוֹם בֵּיתוֹ: שְׁהֲרֵי הַשֵּׁם נִמְחָק, לַעֲשׂוֹת שָׁלוֹם
בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ. גָּדוֹל הַשָּׁלוֹם, שֶׁכָּל הַתּוֹרָה נִתְּנָה לַעֲשׂוֹת שָׁלוֹם בָּעוֹלָם,
שֶׁנֶּאֱמַר "דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי-נֹעַם; וְכָל-נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם" (משלי ג,יז).

12. עולת ראיה א' קפ"ח-קפ"ט

ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם. אחת ההופעות, המתגלות לעיני כל בעל רגש עדין, המבארות לו את הטוב ואת החסד הכללי הנוהג בעולם, מחסדי צור עולמים אדון כל הבריות, אשר חפץ חסד הוא, היא כי הרע והאף הרגעי, הנמצא בעולם, איננו בא כי אם לעדן את הטוב, לטהרו ולרוממו, וזולת זה לא היה הטוב טוב במילואו, ונמצא שהכל הוא טוב, והכל מעוטר בעטרה של חסד, חסד עולמים. כי בהיות האדם שלו, וחושב שטובו בידו, ושכך היא מדתו, שעמדתו היא עמדה בלתי עלולה להמעד, חזון כזב זה בעצמו הוא מוריד את הערך הרוחני של האדם, ומלפפו בחתולי דמיון כוזב, שממנו תוצאות לרגשי חיים נמוכים ואובדי כל ערך נשגב. זהו הצמאון, שהאידיאליות הנפשית צמאה היא לחזון המציאות, של האפשריות, שיש בתהפוכות המצב, מבטחה להמעדה, והכל מתעלה ברום הבטחון, בעז אלהים סלה, שאז הכל מתעלה, הכל מתקדש ומתפאר, מתוך אותו הערפל, אשר האמת הבהירה בחיים נשקפת על ידו בכל בירורה. ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם.